

POCZLIWY (4) *ai*

o jasne.

comp [i sup] [(n(a))]poczliwszy (1).

sg m N poczliwy (1). ◊ I poczliwszym (1). ◊ f N poczliw(a) (2). ◊ [n A n(a)poczliwsz(e). ◊ pl I m poczliwymi.]

Składnia comp: poczliwszy nad kogo.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Moralny, cnotliwy, obyczajny* (3) : Honestus, poczlyvi *BartBydg* 70.

[Szereg: »poczliwy a dobry«: fład by fie iedno wiele mowienia vtzyli/ chcąc więcej ozdobyć ięzik fwoy/ niż też mył fwą/ á fámí fiebie potzliwymi/ á dobrymi obyżzými/ á vtzynki. *ErazmJęzyk* E5v (*Linde*).]

a. *O kobiecie: niewinna, skromna* (2) :

Szereg: »cudna a poczliwa« (2): Nyewyáftá cudna á poczliwa/ ma być fśánowaná nád wfłytki ine známienitłfe dány. *March*¹ 5 [*idem*] *March*³ 80.

[Przen:

Wyrażenie: »poczliwe łono«: potimesgo [*Jezusa*] fwyimi nafwiefłzemi rękoma piałthowała y na fwoie napoczliwłze łono fadzła *Pozdraw* H6 [*idem*] *ModlKobiet* 28.]

2. *Godny szacunku, szanowany wskutek zajmowania wysokiego miejsca w hierarchii społecznej; w funkcji rzeczownika* (1) : Brzemie ná fie kładzie/ ktory z poczliwłfym nád fie towarzyfzy [*qui honestiori se communicat*]. *Leop Eccli* 13/2.

Synonimy: 1. *cnotliwy, dobry, godny, nabożny, obyczajny, pobożny, przystojny, zacny*; 2. *dostojny, godny, poszanowany, poważny, szanowany, ślchetny, zacny*.

Cf [NIEPOCZLIWY], POCZCIWY

RS